

پاسخ نامه اساسی

سوال ۱۲۱

اصل ۴۶ تصریح دارد که هر فرد مالک حاصل کسب و کار مشروع خود است و هیچ کس نمی تواند به استناد مالکیت خود، مانع از کسب مشروع دیگری شود. این اصل از آزادی شغلی و حق مالکیت مشروع افراد در نظام اقتصادی جمهوری اسلامی ایران حمایت می کند.

سوال ۱۲۲

اصل ۴۴ قانون اساسی نظام اقتصادی کشور را بر سه بخش دولتی، تعاونی و خصوصی استوار می داند. در بخش دولتی، فعالیت هایی نظیر صنایع بزرگ، بانکداری، رادیو و تلویزیون، پست، راه آهن و موارد مشابه در مالکیت عمومی و تحت مدیریت دولت قرار دارند.

بخش تعاونی نیز شامل شرکت های تولید و توزیع در شهر و روستا است که طبق ضوابط اسلامی اداره می شوند.

سوال ۱۲۳

اصل ۶۱ تصریح می‌کند که قوه قضاییه از طریق دادگاه‌های دادگستری که باید بر اساس موازین اسلامی تشکیل شوند، به حل و فصل دعاوی، حفظ حقوق عمومی، گسترش عدالت و اقامه حدود الهی می‌پردازد. این اصل جایگاه قوه قضاییه را در نظام جمهوری اسلامی مشخص می‌کند.

سوال ۱۲۴

اصل ۶۰ بیان می‌کند که بخش عمده اعمال قوه مجریه از طریق رئیس جمهور و وزراء انجام می‌شود، مگر در مواردی که قانون به طور مستقیم مسئولیت آن امور را به رهبری واگذار کرده باشد.

سوال ۱۲۵

اصل ۵۹ مقرر کرده است که در مسائل بسیار مهم، قوه مقننه می‌تواند از طریق مراجعه مستقیم به آراء مردم (همه‌پرسی) عمل کند، ولی شرط این است که درخواست همه‌پرسی به تصویب حداقل دو سوم مجموع نمایندگان مجلس برسد تا این تصمیم مهم با

اجماع گسترده نمایندگان مردم اتخاذ شود.

سوال ۱۲۶

اصل ۵۸ تأکید می‌کند که مجلس شورای اسلامی، نماینده مردم است و اعمال قوه مقننه را انجام می‌دهد. مصوبات مجلس پس از طی مراحل قانونی (که در اصول بعدی قانون اساسی آمده) برای اجرا به دو قوه مجریه و قضائیه ابلاغ می‌شود تا در چارچوب وظایف خود آنها را اجرا کنند.

سوال ۱۲۷

اصل ۵۴ قانون اساسی تأکید دارد دیوان محاسبات کشور مستقیماً زیر نظر مجلس شورای اسلامی است و نحوه سازمان و اداره امور آن طبق قانون تعیین می‌شود. این ساختار به نظارت موثر مجلس بر حساب‌های دولت کمک می‌کند.

سوال ۱۲۸

اصل ۵۳ بیان می‌کند که تمام دریافت‌های دولت باید در

حساب‌های خزانه‌داری کل متمرکز شده و پرداخت‌ها صرفاً طبق اعتبارات مصوب و به موجب قانون انجام می‌شود. این اصل، کنترل مالی دولت را تضمین می‌کند.

سوال ۱۲۹

اصل ۵۱ تأکید می‌کند که هیچ مالیاتی بدون قانون وضع نمی‌شود و همچنین موارد معافیت، بخشودگی و تخفیف مالیاتی تنها طبق قانون تعیین می‌شوند. این اصل تضمین‌کننده مشروعیت و شفافیت مالیاتی در کشور است.

سوال ۱۳۰

اصل ۴۲ تصریح می‌کند که اتباع خارجی می‌توانند در چارچوب قوانین تابعیت ایران را بگیرند و سلب تابعیت آن‌ها تنها در صورتی امکان‌پذیر است که یا دولت دیگری تابعیت آن‌ها را بپذیرد و یا خود آنان درخواست کنند. این اصل مانع از سلب تابعیت خودسرانه اتباع خارجی می‌شود.

سوال ۱۳۱

اصل ۴۰ به روشنی بیان می کند که هیچ کس نمی تواند اعمال حق خود را وسیله ی اضرار به غیر یا تجاوز به منافع عمومی قرار دهد.

بنابراین، گزینه ۳ که اولویت را به "حق فردی در تعارض با منافع عمومی" می دهد، با این اصل در تعارض است و پاسخ صحیح به شمار می رود.

سوال ۱۳۲

اصل ۳۹ به صراحت اعلام می کند که هتک حرمت و حیثیت هر فردی که به حکم قانون بازداشت، زندانی یا تبعید شده، به هر صورت که باشد ممنوع و موجب مجازات است، فارغ از انگیزه شخصی یا غیرشخصی بودن آن.

بنابراین، گزینه ۲ نادرست است و پاسخ صحیح به شمار می آید.

سوال ۱۳۳

اصل ۳۷ قانون اساسی تصریح دارد که اصل بر برائت است و هیچ کس مجرم شناخته نمی شود، مگر آن که جرم او در دادگاه صالح اثبات گردد. اعلام مجرمیت از سوی نهادهای غیرقضایی، حتی با دلایل، مغایر با این اصل است. بنابراین، گزینه «ج» نادرست و پاسخ صحیح است

سوال ۱۳۴

طبق اصل ۳۲، حداکثر ظرف ۲۴ ساعت باید پرونده مقدماتی به مرجع قضایی صالح ارسال شود. بنابراین ذکر «۷۲ ساعت» در گزینه «ج» نادرست است و پاسخ صحیح است.

سوال ۱۳۵

اصل ۱۳ فقط سه گروه را به عنوان اقلیت دینی رسمی به رسمیت می شناسد: زرتشتیان، کلیمیان و مسیحیان. سایر ادیان (مانند بهائیان یا هندوان) در این اصل به رسمیت شناخته نشده اند، بنابراین گزینه ج نادرست است.

سوال ۱۳۶

مطابق اصل ۱ قانون اساسی، حکومت ایران جمهوری اسلامی است که ملت ایران در پی انقلاب اسلامی به آن رأی دادند. این رأی‌گیری در همه‌پرسی ۱۰ و ۱۱ فروردین ۱۳۵۸ انجام شد و ۹۸/۲ درصد مردم به آن رأی مثبت دادند. این اصل نشان‌دهنده پایه‌ریزی نظام سیاسی بر مبنای اراده ملت و اعتماد به قرآن و رهبری امام خمینی (ره) است

سوال ۱۳۷

اصل ۵ قانون اساسی تصریح می‌کند که در زمان غیبت حضرت ولی‌عصر (عج)، ولایت امر و امامت امت بر عهده فقیه جامع شرایط است؛ یعنی فقیهی که عادل، با تقوا، آگاه به زمان، شجاع، مدیر و مدبر باشد. این فقیه طبق اصل ۱۰۷ تعیین می‌شود.

سوال ۱۳۸

اصل ۶ قانون اساسی تأکید دارد که اداره کشور در جمهوری اسلامی ایران باید بر اساس آرای عمومی

باشد؛ این امر از طریق انتخابات (نظیر انتخاب رئیس‌جمهور، نمایندگان مجلس، اعضای شوراهای) یا همه‌پرسی در مواردی که اصول دیگر قانون اساسی تعیین کرده‌اند، صورت می‌گیرد. سایر گزینه‌ها یا خلاف قانون اساسی‌اند یا در این اصل نیامده‌اند.

سوال ۱۳۹

اصل ۸ قانون اساسی تصریح می‌کند که امر به معروف و نهی از منکر وظیفه‌ای همگانی و متقابل است، به‌طوری‌که مردم نسبت به یکدیگر، دولت نسبت به مردم و مردم نسبت به دولت در برابر آن مسئول هستند. تعیین شرایط و حدود این وظیفه نیز بر عهده‌ی قانون است.

سوال ۱۴۰

اصل ۹ قانون اساسی بیان می‌دارد که آزادی، استقلال، وحدت و تمامیت ارضی از یکدیگر تفکیک‌ناپذیرند و هیچ‌کس حتی با وضع قانون و مقررات حق ندارد آزادی‌های مشروع مردم را سلب کند. بنابراین گزینه الف برخلاف متن اصل ۹ و مردود است